

БЛАГУЊА □ ПОЖАРАНКАТА

Дека љубовта преставува најчеста инспирација за пеење, говори и текстот на надалеку познатата староградска народна песна „Благуњо дејче мори-Пожаранче“.

Песната која е создадена во 19 век и е опејувана со голем жар низ вековите, се пее и ден денес, и тоа не само овде во село Пожаране, туку и нашироко: таму каде што за прв пат е испеана- во Тетово, Македонија, сите држави на поранешна Југославија како и помеѓу нашите исселеници широм целиот свет.

Бидејќи сум роден пожаранчанец и еден дел од мојот живот го поминав таму, сеуште свежи ми се спомените од минатото каде свадбените и други свечености и прослави во селото едноставно не можеја да се замислат и оддржат без да биде запеана и убавата народна песна „Благуњо дејче мори Пожаранче“.

Мошне често во разговорите помеѓу пожаранци оваа песна со право се прикажуваше и како химна на селото.

Зошто токму на оваа песна и се придаваше и сеуште се придава големо значење во ова село?- е често поставуваното прашање.

Во недостаток на пишани историски записи, одговорот на ова прашање треба да се побара во самиот текст на песната – беше коментарот на мојот соговорник, добар

познавач на приликите во ова село. „Во песната се споменува нашето село, а и убавата девојка Благуња, која се опејува во песната е Пожаранка. Горди сме на Благуња –Пожаранката, бидејќи песната за неа ќе го понесе и името на село Пожаране широм целиот свет “- ќе заврши со својот коментар мојот соговорник.

„Пожаранци се горди што за нивна сожителка била испеана антологиска песна, преку која селото ќе се споменува и никогаш нема да се заборава и да исчезне од колективната меморија “-ќе напише во свој текст новинарот К.Кипроски..

Која била, од каде потекнувала, кога и каде се родила и живеела, каде заминала и престојувала, која била причината за нејзиното опејување во песната и слично, се само дел од мноштвото прашања сврзани токму на оваа тема , за оваа антологиска песна и за самата мома Благуња..

Благуња била една од многуте убави пожарански девојки. Родена е на 11. април 1889 година во село Пожаране, во семејството Голови, како ќерка на Никола (нејзиниот дом се наоѓал во Бучковци Маало на ова село). Подоцна од непознати причини, како што впрочем направиле и повеќе пожарански фамилии и семејства, заминува во Тетово кај свои роднини (се прикажува дека била посвоена од роднини), каде ќе остане се до крајот на својот живот.

За време на нејзиниот престој и живеење во Тетово, во неја страсно ќе се влубли тетовчанецот Аце Абацијата, но судбината така ќе се поигра со нив што убавата Благуња наместо за него, на 18 годишна возраст ќе биде омажена за 9 години постариот од неа Диме Бошњак –исто така тетовчанец.. Тогаш , во времето на припремите за нејзината мажачка, некаде далечната 1907 година, ќе биде создадена и за прв пат од тетовци опена старогардска народна песна „Благуњо дејче мори Пожаранче “ која исцело ќе биде посветена на убавата мома Благуња и неостварената љубовна желаба кон неа на тетовчанецот Ацо Абацијата.

Смртта ќе ја затече на ден 26. март 1956 година во Тетово, кога и ќе биде погребана на градски гробишта, каде што до ден денес постои надгробна плоча како нем сведок за нејзиното постоење, лик и дело.

Благуно дејче мори пожаранче [1-2]
отвори ми очи! Ти пенџир,
свако да те видиш јас! [1-2]

Деј гуди Аце мори ацмаџе, [1-2]
што да те отвориш пенџир,
пога не те сакаш јас! [1-2]

Благуно дејче мори пожаранче, [1-2]
ка продавам брава коња,
свако да те љубим јас! [1-2]

Деј гуди Аце мори ацмаџе, [1-2]
не продавам сарај кула,
тебе не те сакам јас! [1-2]

Благуно дејче мори пожаранче, [1-2]
ка продавам сарај кула,
свако да те љубим јас! [1-2]

Деј гуди Аце мори ацмаџе, [1-2]
не продавам Сарај кула,
тебе не те сакам јас,
јас си имао друго љубе
што си го сакаш [1-2]

**Благуно дејче
мори пожаранче**

Благуно дејче мори пожаранче, [1-2]
ка продавам сарај кула,
свако да те љубим јас! [1-2]